

Sygn. akt II Ca 770/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Puchalska
-----------------	-----------------------

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Białymstoku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa L. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 13 kwietnia 2017 r. sygn. akt XI C 918/16

I. oddala apelację ;

II. zasądza od powódki na rzecz pozwanej kwotę 450 /czterysta pięćdziesiąt/ złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego.

UZASADNIENIE

postanowienia dotyczącego kosztów postępowania apelacyjnego zawartego w pkt. II wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 18 października 2017 roku sygn. akt II Ca 770/17

Wyrokiem z dnia 18.10.2017 roku Sąd Okręgowy oddalił apelację powódki L. S. od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 13 kwietnia 2017 roku w sprawie XI C 918/16 oddalającego jej powództwo przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 2599 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 lutego 2016 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 24,60 złotych za udzielenie pełnomocnictwa J. S. . Sąd I instancji w punkcie II odstąpił od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego poniesionymi przez pozwaną wskazując jako podstawę zastosowania zasady słuszności szczególną okoliczność polegającą na tym ,że pełnomocnik powódki J. S. , w zaufaniu do którego powódka działała , nie wywiązał się z obowiązku dochowania należytej staranności w prowadzeniu jej spraw. To niezachowanie należytej staranności Sąd I instancji wiązał z nieodebraniem przez pełnomocnika naprawionego telefonu z salonu od dnia 14 marca 2016 roku.

O kosztach postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy. Wobec tego, że apelacja powódki L. S. została oddalona w całości, zaś pozwana

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na apelację domagała się zasądzenia na swoją rzecz od powódki kosztów postępowania odwoławczego, uzasadnione było obciążenie powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanej kosztów zastępstwa procesowego poniesionych w postępowaniu odwoławczym. Wysokość tych kosztów ustalono na mocy § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 2 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2016 roku, poz. 1668).

Sąd Okręgowy rozważał zastosowanie dyspozycji art. 102 kpc. Podkreślenia wymaga, iż w myśl powołanego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przedmiotowa regulacja ustanawia zasadę słuszności będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, nie podlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie SN z dnia 26 stycznia 2012 r., III CZ 79/11, LEX nr 1162695; postanowienie SN z dnia 15 marca 2012 r., I CZ 10/12, LEX nr 1168536; postanowienie SN z dnia 20 kwietnia 2012 r., III CZ 17/12, LEX nr 1164739; postanowienie SN z dnia 23 stycznia 2013 r., I CZ 128/12, LEX nr 1293687).

Sąd Odwoławczy zwraca uwagę, iż do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Natomiast podzielić trzeba pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 grudnia 2011 r. (IV CZ 111/11, Lex nr 1119554), iż sama sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 kpc- z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, chyba że na rzecz tej strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.

Wskazać przy tym należy, iż w orzecznictwie podnosi się także, że subiektywne przekonanie strony o słuszności dochodzonych żądań może stanowić podstawę do zastosowania zasady słuszności. Jednakże nie dotyczy to postępowania w drugiej instancji generującego koszty po drugiej stronie w sytuacji, gdy obiektywna ocena okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia jest zgoła odmienna (tak: wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 14 maja 2015 r., V ACa 7/15, Lex nr 1793827).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, podkreślić wypada, iż brak jest obiektywnych podstaw do odstąpienia od obciążania powódki kosztami postępowania odwoławczego, w myśl art. 102 k.p.c. Zgodnie bowiem z wyżej przywołanym judykatem, o ile skorzystanie z tej instytucji w toku postępowania przed sądem I instancji można uznać za uzasadnione, to jednakowoż stan taki nie rozciąga się automatycznie również na postępowanie apelacyjne. Faktem jest, że przed Sądem Rejonowym powódka miała prawo posiadać subiektywne przekonanie, że podniesione przez nią zarzuty będą skuteczne, lecz zaakcentować trzeba, że już po wydaniu orzeczenia przez Sąd I instancji oraz po sporządzeniu uzasadnienia wyroku, w którym Sąd Rejonowy dokonał wnikliwej analizy tychże zarzutów uznając je za niezasadne, trudno było uznać, aby takie jej przekonanie było jakkolwiek uzasadnione. W związku z tym, wnosząc środek zaskarżenia, powódka winna była liczyć się z wszelkimi tegoż konsekwencjami, w tym z możliwością przegrania procesu i co za tym idzie przyznaniem na rzecz pozwanej poniesionych przez nią kosztów zastępstwa procesowego. Dodatkowo wskazać należy, iż powódka opłaciła opłatę od apelacji, nie wносиła o zwolnienie od kosztów, stąd wnosić należy, iż jej stan majątkowy i dochody pozwalały na poniesienie kosztów sądowych. Pełnomocnik powódki w toku postępowania, w tym w apelacji, nie wskazywał na trudną sytuację życiową i materialną matki. Z tego względu, Sąd Okręgowy przyjął, iż brak było podstaw do odstąpienia od obciążania powódki kosztami przegranej w II instancji procesu należnymi pozwanej.

Z tych względów na mocy art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie II wyroku.